

at diskutere alle herhenhørende Spørgsmaal. Vi maa-saa have at vide, hvorledes Landmandsbankens Forhold har været til de forskellige Regeringer. Vi maa have at vide, om der har været Folk indenfor Bankraadene, som har spillet en ledende Rolle, og hvilken Forbindelse der har været mellem dem og andre. Men jeg haaber ikke, at vi kommer saa langt ud. Jeg tror, at Oplysningerne, naar vi faar dem her i Rigsdagen, vil være saa tilstrækkelig tydelige og klare, at de taler for sig selv. Det haaber jeg, og jeg synes, at denne sørgelige Affære, som her er overgaaet Landet, skulde vi se at komme ud af paa denne Maade, ikke saaledes at der skal skjules noget, men saaledes at den ikke benyttes partipolitisk. Det er dette, jeg har noget imod.

Rode: Den højtærede Justitsministers Erklæring om, at Kommissionen har været nedsat fra den første Dag som Ret, strider ganske imod de Udtalelser, som Ministeren fremsatte forleden, og som findes paa Sp. 3208, og den strider ogsaa ganske mod Fremstillingen af, hvorledes Kommissionens Undersøgelser er foregaaet, thi hvis Kommissionen har været konstitueret som Ret, maa den have handlet efter Retsplejelovens Bestemmelser, og dette har, efter hvad der er kommet offentlig frem, ikke været Tilfældet. Den højtærede Justitsminister siger, at det er 11. Juli-Erklæringen, Sagen drejer sig om, og at der nu ikke er nogen ærerørig Sigtelse mere tilbage. Hvis der overhovedet har været nogen ærerørig Sigtelse i dette Forhold vedrørende 11. Juli-Erklæringen, saa har den højtærede Minister Ret i, at det er der ikke mere Tale om, fra alle Sider er man klar over, at det er godtgjort, at 11. Juli-Erklæringen er ikke udstedt for at bruges i Spekulationsøjemed. Og det er da godt, at dette Spørgsmaal ikke er til Diskussion. Men den højtærede Minister tager fejl, naar han mener, at saa er der ikke noget mere tilbage i Sagen, thi der er tilbage i Sagen dette, at Undersøgelseskommissionen har fundet sig foranlediget til at besvare et andet Spørgsmaal, som var rejst, nemlig Spørgsmaalet om Udenrigsministeren som Medspiller indenfor et Landmandsbank-Konsortium. Dette er for Øjeblikket Sagens Indhold, og naar

man nu fra anden Side siger, at det at være Medspiller i et af Landmandsbankens Konsortier vedrørende Det forenede Dampskibsselskabs Aktier kan være sket under saadanne Former, at ingen vil angribe dem, saa er dog det naturlige Svar herpaa dette: hvorfor forelægger man da ikke Sagen, saaledes at vi kan se, at dette har været Tilfældet? Hvis det derimod er saaledes, at alt, hvad der siges om disse Spekulationer, er fejlagtigt, og at Oplysningerne vil vise, at den Spekulation, der her er Tale om, er en almindelig Spekulation i eget Selskabs Aktier, saa kan man selvfølgelig diskutere om, hvorledes man moralsk vurderer dette Forhold i det nuværende Samfund, og der er sikkert forskellig moralsk Vurdering af det, efter som man er placeret, men der er tillige en anden Ting, og det er dette: Kan den Mand, om hvem dette er oplyst, være Landets Udenrigsminister? Og kan han være det i det Øjeblik, hans Medspiller er under Undersøgelse paa en saadan Maade, at det ærede Medlem Hr. Holstein i Gaar uden Paatale fra Formanden kaldte ham den snart kriminelt tiltalte Direktør Glückstadt, og saaledes, at Ordføreren for Folketingets Udvalg her udtrykkelig i sin Tid sagde, at der allerede var kommet saa meget frem, at der var kriminelt Ansvar at gøre gældende. Dette er denne Sags Indhold, det er det, vi maa have Klarhed over og oplyst. Er det virkelig muligt, at den Mand, som er saaledes stillet, kan være Landets Udenrigsminister?

L. Rasmussen: Den højtærede Justitsminister har rettet det bestemte Spørgsmaal til mig, om jeg misbilliger eller beklager det Forhold, der er udvist af min Partifælde det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i den Sag, vi her behandler, og jeg skal sige: Jeg misbilliger det ikke, absolut ikke. Jeg vil tilføje, at jeg allermindst kan gøre det paa et Tidspunkt, hvor den højtærede Minister nægter at give os de Oplysninger; der er fremkommet i Sagen, og som vi har bedt om, fordi vi mente, at alle Parter var bedst tjent med, at vi kom bort fra det Hemmelighedskræmmeri, der synes at være dette Ministeriums Speciale paa alle Omraader. Jeg vil endnu en Gang opfordre den højtærede Minister til at komme frem med dette Materiale, saa